

1948 нче елның 1 январенда Бондюг районы Бәзәкә авылында гомер кичерүче Хәмәт абый белән Миниса апа гаиләсендә гаиләгә ямь, өйгә нур өстәп жиденче бала дөнъяга аваз сала. Бу ир балага Әнвәр дип исем бирәләр. Әнвәр кечкенәдән хәрәкәтчән, тапкыр телле булуы белән башка балалардан аерылып тора. Мәктәпкә укырга кәргәч тә телгә осталыгын күрәп стенгазета редакторы итеп билгелиләр аны. Рәхәтләнеп, биреләп башкара бу вазифаны Әнвәр. Стенгазетаның һәр санын шигырьләр белән чыгара башлый ул. Шулай итеп иҗатка керәп китә. Ул елларда тау башына урнашкан Бәзәкә урта мәктәбендә күрше-тирә авыл балалары да киләп беләм ала, икешәр смена укыткан мәктәптә класстан тыш чаралар - кичәләр дә еш үткәрелә. Язганнарын укырга үзенә кыюлыгы житмәгәнә бу кичәләрдә аның шигырьләрен классташы Рәмзия Гыймазетдинова кычкырып укый. Укытучысы Рәшит абый Башаров та егетне “күңелдә иҗат очкыны бар, язуыңны ташлый күрмә, киләчәккә максатларны шул юнәлештә билгелә” дип жылкендерәп тора. Язган саен кәләме шомара бара, шигырьләре район газетасында гына түгел, республика газеталарында да басылып чыга аның.

Шуңа күрә, Бәзәкә урта мәктәбен уңышлы тәмамлаганнан соң Әнвәр һич икеләнүсез башкалабыз Казанга юл ала. Хыялы – журналист булу. Ләкин... кызганычка каршы, хыял - хыял гына булып кала шул. Журналистика факультетына конкурстан уза алмыйча кире авылга әйләнеп кайтырга мәҗбүр була ул. Менделеевскида автошколада укыганнан соң армиягә алына. Ватан алдындагы хәрби бурычын Төркмәнстанның Чарджау шәһәрәндә үти. Иҗаты өчен бик уңышлы чор була бу. Яшьлек дәртә ташып торганмы, өзәләп сагыну булганмы, уйланулар нәтижәсәме – язганнарының күбәсе шушы елларга туры килә. Алар бертуган абыйсы Жәүдәт белән хәтта хатларны да шигырь формасында язышалар бу елларда.

Армиядән кайткач Менделеевскида автошколага инструктор-укытучы булып эшкә керә. Автошкола Чаллыга күчәлгәч ОРС ка шофер булып урнаша. Шатлык – куанычлары, борчу – мәшәкәтләре белән тормыш дәвам итә.

1972 нче елның 28 нче декабрәндә авылдашы Гарифуллина Мәнҗия Галиәхмәт кызы белән гаилә корып жибәләр алар. Бәхәтлә яшь гаиләгә сөнеч өстәп бер-бер артлы 2 уллары – Ильнур белән Иршат туа...

Авылда бөтен нәрсә күз алдында, һәркемнәң ничек яшәгәнә күрәп-беләп торалар. Мин дә күп еллардан бирлә Әнвәр абыйның шигырьләр язуын ишетәп белә идем. Үзем шигырьләр яратканга күрә минем аның шигырьләрен укып карыйсым килә иде. Шигырьләрен, фикерләрен кемнәрдер үзләштергән, шуңа күрә ул язганнарын беркемгә дә күрсәтми икән дигән сүзләр дә ишеткәнә булды. Бу сүзләр минем кызыксынуны тагын да арттырды. Китапханәдә Мәдәният елы уңаеннан “Һәр күңелдә шигырь уты яна” дигән кичәгә әзерләнгәндә кыяр – кыймас кына Әнвәр абыйның тормыш иптәше Мәнҗия апага чылтыраттым. “Шигырьләре бар, киләп ал” дигән сүзләргә ишеткәч сөнечтән нишләргә белмәдем. Ниһаять, ничәмә - ничә еллар мине кызыктырган хыял минем кулда. Саргаеп беткән битләргә сак кына актарам... Аңлавымча, Киргизияның Чарджау шәһәрәндә хезмәт

иткәндә башланган дәфтәр. Ә шигырьләре, чынлап та, күңелне кузгатырлык.
Зәңгәр күзләренә бу кадәрле
Ялкын кайдан туган?
Карашыңа кеше сүзләренә
Сыймас назлар сыйган...

Шулкадәрле төбәп карамачы
Уңайсызлык тоям...
Олы сөю янган күзләргә мин
Лаек түгел сыман...

Бу шигырь конкурска жибәрелгән булган. Ичшиксез, билгеләнмичә калгандыр дип уйламыйм мин аны, күңелне кузгатырлык шигырь. Әнвәр абыйның бу дәфтәрендә туган авылга, эти - әнисенә, табигатькә, авылның һәр савымчысына аерым багышлап язылган шигырьләренә кадәр бар. Әлбәттә, бик күп шигырьләр мөхәббәт турында. Зәңгәр төс белән язылган ул шигырьләренң күбесен яңадан кызыл төс белән йөртеп чыккан. Никадәрле назлы-нәзберек булган бит аның күңеле һәм никадәр якты хыяллар белән тулы булган эчке дөньясы!

Әнвәр абый шулай ук хикәяләр дә язган булган икән. Аннары бөек кешеләренң канатлы сүзләрен дә язып куйган бу дәфтәргә. Газетада басылып чыкканнарын ябыштырып куйган. Бу дәфтәрне укыганнан соң мин Әнвәр абыйның никадәр нечкә хисләр, уйлы – гамьле кеше булуын аңладым. Шундый ялкынлы шигырьләр язган кешенең күңелендә шигырь уты ничек кенә янгандыр әле... Бәлки, шулай янып яшәгәнә күрәдер, безнең арадан бик иртә китте Әнвәр абый. (2012 нче елның 17 ноябрендә инфаркттан вафат булды)

Борынгылардан калган “этиң исән чакта һөнәрен өйрән, үлгәч - куәтен исеңдә тот” дигән бер әйтем бар. Әнвәр абый да әтисеннән күрәп үскәнгәдер, балта эшенә оста иде. Чөпкәләр тәрәзә йөзлекләре ясап туган авылы урамнарын бизәде, авылдашларны сөендерде. Бу гаиләдә буыннар чылбыры өзелми. Бүгенге көндә бабасы белән әтисенең эшен улы Иршат дәвам итә. Бәлки, киләчәктә иҗат эшен дәвам итүче нәсел дәвамчылары да булыр әле.

Ф.Башарова

“Кеше бөөк! Кеше Матур! Горур!

Онытылып сөя белгэндә”

Әнвәр абый уллары Ильшат һәм Иршат белән

“Тик мин һәрчак тик үземчә хислө,

Кешенекә түгел - акыл да”

“Мин кем икән...

-Син кем? - диләр”

Төрөкмәнстан...якты кояшлы ил

Урта мәктәп укучысы Әнвәр Зиннәтуллин

ПРОЛЕТАРИИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

ПОЧЕТНАЯ ГРАМОТА

шоферу ЗИНЯТУЛЛИНУ А.Х.

За высокие показатели достигнутые в служебной
подготовки в 1978 учебном году и добросовестное
выполнение служебного долга

12/1-79г.

НАЧ.ЛПЧ-26

МАЙОР В/С

СЕКР.ПАРТ.

ОРГ.ЛПЧ-26

Д.Т.ЗАЯПТУЛИНОВ

За нашу Советскую Родину!

ПОЧЕТНАЯ ГРАМОТА

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ КОМИТЕТ ДОСААФ СССР

НАГРАЖДАЕТ

тов. Зияттуллина

Анвара Хаматовича.

ЗА БОЛЬШУЮ И ПЛОДОТВОРНУЮ РАБОТУ ПО
ПОДГОТОВКЕ СПЕЦИАЛИСТОВ ДЛЯ ВООРУЖЕННЫХ
СИЛ СССР И НАРОДНОГО ХОЗЯЙСТВА И АКТИВНОЕ
УЧАСТИЕ В ВОЕННО-ПАТРИСТИЧЕСКОМ ВОСПИТАНИИ
МОЛОДЕЖИ.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ РЕСПУБЛИКАНСКОГО
КОМИТЕТА ДОСААФ ТАТССР

ПОЛКОВНИК

г. Шакиров
Г. ШАКИРОВ

" 10 " апреля 1970 г.

ВСЕСОЮЗНОЕ ОРДЕНА КРАСНОГО ЗНАМЕНИ
ДОБРОВОЛЬНОЕ ОБЩЕСТВО СОДЕЙСТВИЯ
АРМИИ, АВИАЦИИ И ФЛОТУ

ГРАМОТА

НАГРАЖДАЕТСЯ ПРЕПОДАВАТЕЛЬ МЕНШЕЛЕНСКОЙ
АВТОМОБИЛЬНОЙ ШКОЛЫ ДОСААФ

тов. ЗИНАТУЛЛИН АНВАР ХАМАТОВИЧ

ЗА УСПЕХИ, ДОСТИГНУТЫЕ В ПОДГОТОВКЕ СПЕЦИ-
АЛИСТОВ ДЛЯ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ СССР В 1974-
1975 УЧЕБНОМ ГОДУ.

Председатель
Татарского обкома ДОСААФ *З. Шакир* (З. Шакиров)

"22" сентября 1975 г.

